

SUPER FLUMINA BABYLONIS

Super flumina Babylonis
Illic sedimus et flevimus
Dum recordaremur tui Sion
Illic interrogaverunt nos
Qui captivos abduxerunt nos
Verba cantionum
Quomodo cantabimus
Canticum Domini in terra aliena
In salicibus in medio ejus
Suspendimus organa nostra.

STABAT MATER

Stabat Mater dolorosa
Juxta crucem lacrimosa
Dum pendebat Filius
Cuius animam gementem
Contristatam et dolentem
Per transivit gladius
O quam tristis et afflicta
Fuit illa benedicta
Mater unigeniti
Quae maerebat et dolebat
Pia Mater dum videbat
Nati poenas inclyti
Quis est homo qui non fleret
Matrem Christi si videret
In tanto supplicio
Quis non posset contristari
Christi Matrem contemplari
Dolentem cum Filio
Pro peccatis suae gentis
Vidit Jesum in tormentis
Et flagellis subditum
Vidit suum dulcem natum
Moriendo desolatum
Dum emisit spiritum.

Cantus firmus:

Super flumina Babylonis
Illic sedimus et flevimus
In salicibus suspendibus
Organa nostra
Versa est in luctum.

Aan de stromen van Babylon
daar zaten wij neer, en wij schreiden
wanneer wij dachten aan Sion.
Want daar vroegen onze ontvoerders
van ons dat wij zouden zingen,
vroegen zij, die ons kwelden, muziek:
Hoe kunnen wij het lied van de Heer
zingen op vreemde grond?
Aan de populieren rondom
hadden wij onze harpen gehangen.

In smarten stond de moeder
naast het kruis, wenend,
waar haar zoon hing.
En haar zuchtend hart,
bedroefd en treurend,
werd door een zwaard doorboord.
O hoe droevig en treurig
was die gezegende
moeder van de Eniggeborene.
Ach, hoe treurde en leed
die goede moeder, terwijl ze de smarten
van haar roemrijke kind zag.
Wie is de mens die niet zou wenen,
als hij de moeder van Christus zou zien
in zulk een beproeving?
Wie zou geen medelijden hebben
bij het zien van de moeder van Christus,
lijdend met haar zoon?
Voor de zonden van zijn volk
zag zij Jezus in pijnen
en aan geselingen overgeleverd.
Ze zag haar geliefde kind,
bij zijn sterven geheel verlaten,
terwijl hij de geest gaf.

Aan de stromen van Babylon
daar zaten wij neer, en wij schreiden.
Aan de wilgen hingen we
onze harpen.
We gingen in de rouw.

Virgo virginum praeclara
Mihi jam non sis amara
Fac me tecum plangere
Fac ut portem Christi
Mortem passionis fac
Consortem et plagas recolare
Fac me plagis vulnerari
Fac me cruce inebriari
Et cruore Filii
Flammis ne urar succentus
Per te Virgo defensus
In die iudicii
Christe cum sit hinc
Exire da per Matrem
Me venire ad palmam victoriae
Quando corpus morietur
Fac ut animae donetur
Paradisi gloriae.
Amen.

Cantus firmus:

Tibia canentium vox citaredorum
Et sonitus intararum tuarum non
audietur amplius
Quia in salicibus suspendibus organa
nostra.

Stralende maagd der maagden
wees mij thans niet bitter,
laat mij met u treuren.
Laat mij Christus' dood dragen,
maak mij deelgenoot aan zijn lijden,
doe mij zijn striemen overdenken.
Laat mij verwond worden door zijn
striemen, maak mij dronken van het
kruis, wegens de liefde van uw zoon.
Als ik door vlammen verbrand word,
laat mij dan, door u, maagd, beschermd
worden op de dag des oordeels.
Bescherm mij door het kruis, verdedig
mij door de dood van Christus,
laat mij mezelf koesteren in zijn genade.
Als mijn lichaam sterven zal,
geef dan dat mijn ziel het geschenk
ontvangt van de glorie van het paradijs.
Amen.

De stem van de lieren die de fluiten
bespelen en het geluid van uw harpen zal
niet langer worden gehoord,
Want onze harpen hangen in de wilgen.

ACH HERR STRAFE MICH NICHT

Ach, Herr, strafe mich nicht in deinem Zorn
Und züchtige mich nicht in deinem Grimm,
Ach, Herr, sei mir gnädig und erhöre mich,
Denn ich bin schwach,
Ach, Herr, erhöre mich, wenn ich rufe,
Gott meiner Gerechtigkeit,
Der du mich tröstest in Angst, ach Herr,
Strafe mich nicht in deinem Zorn,
Und züchtige mich nicht in deinem Grimm,
Erhöre mein Gebet,
denn ich bin schwach.

Ich liege und schlafe ganz in Frieden,
Denn allein du, Herr, hilfst mir,
Dass ich sicher wohne.
Ich bin so müd' vom Seufzen;
Mein Schild ist bei Gott,
Der den frommen Herzen hilft.
Ich liege und schlafe ganz in Frieden.

MIT FRIED UND FREUD

Mit Fried und Freud ich fahr dahin in Gotts Wille;
Getrost ist mir mein Herz und Sinn, sanft und stille,
Wie Gott mir verheißen hat: der Tod ist mein Schlaf worden.

Das macht Christus, wahr' Gottes Sohn, der treu Heiland,
Den du mich, Herr, hast sehen lan und g'macht bekannt,
Dass er sei das Leben mein und Heil in Not und Sterben.

Den hast du allen vorgestellt mit groß Gnaden,
Zu seinem Reich die ganze Welt heißen laden
Durch dein teuer heilsam Wort, an allem Ort erschollen.

SUSTINUIMUS PACEM

Sustinuimus pacem et non venit
Quaesivimus bona et ecce turbatio
Cognoscimus Domine peccata nostra
Non in perpetuum obliviscaris nos.
Nos alium deum nescimus,
praeter Dominum in quo speramus,
qui non despiciet nos
nec amovebit salutem a genere nostro
Fiat pax in virtute tua.

Cantus firmus:

Da pacem Domine in diebus nostris.

DA PACEM DOMINE

Da pacem, Domine,
In diebus nostris
Quia non est alius
Qui pugnet pro nobis
Nisi tu Deus noster.

We hoopten op vrede, maar die kwam niet,
zochten het goed, en zie, er was wanorde,
we beleden, Heer, onze zonden,
vergeet ons niet voor eeuwig.
Wij kennen geen andere God
dan de Heer op wie wij hopen,
die ons niet zal verachten de redding
niet van ons geslacht zal weghalen.
laat er vrede zijn in uw kracht.

Heer, geef vrede in onze dagen.

Heer, geef vrede
in onze dagen,
want er is geen ander
die voor ons vecht
buiten U, onze God.